

Nr 87.

Av herr **Nerman**, *angående viss ändring i 9 § 2 mom. lagen om jordfästning.*

I lagen om jordfästning av den 26 oktober 1951 stadgas: 9 § 2 mom. På Konungens prövning ankommer, huruvida och under vilka villkor enskild begravningsplats må anläggas.

Kyrkogården är numera allmän begravningsplats, där även icke-kyrkligt begravda personer får vila. Att jorden där är »invigd» genom en kyrklig förrättning spelar i regel heller ingen större roll för icke-religiösa människor. Det kan emellertid tänkas fall, där den avlidne i livstiden har uttalat önskan om enskild begravningsplats å någon plats ute i naturen eller att få sin aska utströdd över vattnet. Begravning å enskild plats är, som ovan visats, tillåten efter särskilt tillstånd av Konungen. Detta måste då enligt nya religionsfrihetslagen gälla för såväl kyrklig som icke-kyrklig begravning, och i konsekvens härmed måste begravning kunna äga rum även å enskild icke »invigd» plats. Så till vida synes frihet alltså föreligga. Efter kremering kan däremot icke enligt nu gällande lag den avlidnes aska utströs.

Undertecknad hemställer,

att riksdagen ville till Kungl. Maj:t hemställa om utredning, huruvida sådan ändring kan åstadkommas i jordfästningslagens 9 § mom. 2, att frihet efter Konungens prövning kan medges de efterlevande att i värdig form efter avlidens i livstiden uttalade önskan utströ hans aska å jord eller över vatten.

Stockholm den 23 januari 1953.

Ture Nerman.